

Ο Μητρ.Βεροίας στην Κοζάνη για τον Άγιο Νικόλαο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Κατά την εορτή του Αγίου Νικολάου το πρωί τελέστηκε πολυαρχιερατικό συλλείτουργο προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος, ο οποίος κήρυξε και τον θείο λόγο και συλλειτουργούντων των Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλοχίου, Κηφισίας, Αμαρουσίου και Ωρωπού κ. Κυρίλλου, ο οποίος χοροστάτησε στον Όρθρο και του οικείου Ιεράρχου Σερβίων και Κοζάνης κ. Παύλου. Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας ακολούθησε πάνδημη λιτανεία της Ιερής Εικόνας του Αγίου.

Την παραμονή της εορτής το απόγευμα, τελέστηκε πανηγυρικός εσπερινός χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλοχίου, ο οποίος κήρυξε και τον θείο λόγο ενώ μαζί με τον Σεβασμιώτατο συγχχοροστάτησαν οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, Κηφισίας, Αμαρουσίου και Ωρωπού κ. Κύριλλος και ο επιχώριος Μητροπολίτης Σερβίων και Κοζάνης κ. Παύλος.

Από τους εορτασμούς για τον Άγιο Νικόλαο στην Κοζάνη σας παραθέτουμε αυτούσια την ομιλία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων.

Η ομιλία του Σεβ. Μητροπολίτου Βεροίας στην Θ. Λειτουργία :

«Χορεύσατε πνεύματι, πάντες φι-λέ-ορτοι, ούρανοί εύφραίνεσθε ... φαι-δρῶς ἐν τῇμνήμητοῦπαμ-μά-καρος ... Νικολάου».

Οὐρανός καί γῆ εύφραίνεται σή-με--ρα ἐπί τῇ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρός ἡμῶν Νικολάου, ἀρχιεπι-σκόπου Μύρων, τοῦ θαυμα-τουρ-γοῦ.

Εύφραίνεται ἡ γῆ, γιατί ἐξ αὐ-τῆς προῆλθε ὁ ἐορταζόμενος ἱε-ράρχης, εἰς αὐτήν ἔζησε, μέ τούς ἀνθρώ-πους συνανεστράφη, ἀλλά τό πο-λί--τευμά του ὑπῆρξε, κατά τόν πρωτ-οκορυφαῖο ἀπόστολο Παῦλο, ἐν οὐ-ρανοῖς.

Εύφραίνεται ἰδιαιτέ-ρως ὁμως καί ἀγάλλεται καί χορεύει ἐν πνεύ-μα-τι καί ἡ πόλη τῆς Κοζάνης, ὁ εύσε-βής κλῆρος καί λαός της, μέ προ-εξάρχοντα τόν σεπτό ποι-με-νάρχη της, τόν Σεβασμιώτατο Μη-τρο-πο-λί-τη Σερβίων καί Κοζάνης καί προσφιλῇ ἐν Χριστῷ ἀδελφό κύ-ριο Παῦλο, διότι ἔχει τόν μέγα αὐ-τό καί θαυματουργό ἅγιο, τόν ἅγιο Νικόλαο, πο-λιοῦχο καί προ-στά-τη, μεσίτη καί πρέσβυ στόν θρό-νο τῆς Χάριτος, ὑπέρμαχο καί βοηθό «ἐν πάσαις ἀνάγκαις».

Εύφραίνεται μαζί μέ τή γῆ ὁμως σή--μερα καί ὁ οὐρανός. Εύφραί-νε-ται μαζί μέ τήν ἐπί γῆς στρα-τευ-ο-μένη Ἐκκλησία καί ἡτῶν πρω-το-τόκων, γιατί ἐκεῖ πλέον

περιπο-λεύει ὁ μέγας ἱεράρχης, ἀπό ἐκεῖ ποπτεύει τήν Ἐκκλησία τοῦ Χρι-στοῦ, καί ἐξ οὐρανοῦ σπεύδει πρὸς βοήθεια ὅλων ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἐπι-καλοῦνται τήν χάρη του καί τι-μοῦν τήν ἱερά καί πανευκλεῆμνή-μη του.

Τή δική του βοήθεια ἐπικαλού-με-θα καί ἐμεῖς σήμερα γιά νά ποῦμε λίγα λόγια πρὸς τιμὴν τοῦμεγά-λου αὐτοῦ ἱεράρχου, ὡς ἐλάχιστο δεῖγμα σεβασμοῦ πρὸς τό μέγεθος τῆς ἀγιότητός του, ἀλλά καί ὡς ταπεινό ἀντίδωρο τῆς ἀγάπης τοῦ ποι-με-νάρχου σας, ὁ ὅποιος εὐγε-νῶς καί φιλοφρόνως μᾶς προσ-ε-κάλεσε γιά νά συνεορτάσουμε καί νά συμ-πα-νη--γυρίσουμε μαζί του καί μαζί σας στόν περικαλλῆ καί ἱστορικό μητροπολιτικό ναό τῆς Κοζάνης, τόν τιμώμενο στό ὄνομα τοῦ κλεινοῦ ἱεράρχου, τήν ἱερά μνήμη τοῦ πολιούχου σας.

Ταπεινό τό δῶρο, εὐτελές ἢ προσ-φορά, διότι δέν εἶναι εὐκόλο νά ἐγκω-μιάσει ἀνθρώπινη γλώσσα τίς ἄρε-τές καί τά θαύματα τοῦ ἀγίου Νι-κολάου. Δέν εἶναι εὐκόλο νά πε-ρι-γράψει κανεὶς τή ζωὴ ἐκεῖ-νου, ὁ ὅποιος βάδισε στά ἴχνη ὅχι μόνο ἐνός ἀλλά ὅλων τῶν ἀγίων καί τῶν δι-καίων, ὅπως γράφει χα-ρα-κτηρι-στι-κά ὁ ἐγκωμιαστής του, ἅγιος Ἀνδρέας Κρήτης.

Ἴσως ὅμως καί δέν χρειάζεται νά περιγράψει καί νά ἐγκωμιάσει κανεὶς τή ζωὴ τοῦ ἐορταζομένου ἀγίου ἱεράρχου, γιατί ποιό πέ-λα-γος εἶναι ἀμέτοχο τῶν θαυ-μάτων του καί ποιὰ ἐσχατιά τῆς γῆς δέν γνωρίζει τίς δωρεές του, ὅπως ὑποσημαίνει στόν λόγο του πρὸς «τόν περιβόητον ἐν ἀρχιερεῦσι Θεοῦ Νικόλαον» ὁ βυζαντινός αὐ-το-κράτορας Λέοντας Στ΄ ὁ σοφός, ἀλλά καί γιατί δέν ἔχει ἀνάγκη ἀπό τά ἀνθρώπινα ἐγκώμια ὁ ἅγιος Νι-κό-λαος, ὁ ὅποιος ἀπολαμ-βάνει πλούσια τή χάρη καί τή δόξα τοῦ οὐρανοῦ, τήν ὁποία τοῦ προ-σέφερε ὁ δικαιο κρίτης Θεός.

Αὐτό πού χρειάζεται, ἀδελφοί μου, σήμερα εἶναι, ἐάν θέλουμε νά τιμήσουμε ὄντως τή φωσφόρο μνή-μη τοῦ κλεινοῦ ἐν ἱεράρχαις καί εὐκλεοῦς ἐν θαύμασι ἀγίου Νι-κολάου, νά ἀκούσουμε τή φωνή τοῦ ἀποστόλου Παύλου: «πεῖθεσθε τοῖς ἡγουμένους ὑμῶν καί ὑπεί-κε-τε», καί νά προσπαθήσουμε νά κά-νουμε πράξη ζωῆς τήν προ-τρο-πή του. Ὅχι σήμερα μόνο, γιατί ἡ μί-μηση τῆς ζωῆς τῶν ἀγίων τῆς Ἐκ-κλησίας μας δέν εἶναι κάτι τό ὁ-ποῖο ἐπιτυγχάνεται σέ μία ἢ σέ δύο ἡμέρες, ἀλλά καί γιατί ἡ τιμὴ τῶν ἀγίων, ἐάν θέλουμε νά εἶναι ἀληθινή, δέν περιορίζεται στήν ἡ-μέ-ρα τῆς μνήμης τους, ἀλλά θά πρέ--πει νά ἀποτελεῖ στόχο καί διαρ-κῆ σκοπό τῆς ζωῆς μας.

Διότι ἀκολουθώντας τά ἴχνη τῶν ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας, θά φθά-σου-με καί ἐμεῖς ἐκεῖ-πού ἔφθασαν καί ἐκεῖνοι, θά φθάσουμε στόν ἀρχηγό καί τελειωτὴ τῆς πίστεώς μας, τόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό.

Ἄς ἀκούσουμε, λοιπόν, ἀδελφοί μου, καί ἐμεῖς σήμερα τήν προ-τρο-πή τοῦ

οὐρανοβάμονος ἀποστόλου Παύλου καί ἄς ἀγωνισθοῦμε νά βαδίσουμε στά ἴχνη τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου πολιούχου σας, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρός ἡμῶν Νικολάου, διότι ἀποτελεῖ γιά ὅλους μας, κα-τά τόν ἱερό ὕμνογράφο, «κανό-να πί-στεως καί εἰκόνα πραότητος», ἀποτελεῖ πρότυπο ταπεινώσεως καί ἀνιδιοτελοῦς ἀγάπης πρὸς τοὺς ἀνθρώπους.

Ἄς ἀγωνισθοῦμε νά θέσουμε ὡς θεμέλιο τῆς ζωῆς μας τὴν ταπει-νο-φροσύνη, τὴν ὁποία εἶχε σέ μέ-γιστο βαθμό ὁ ἅγιος Νικόλαος καί γι' αὐτό ἀξιώθηκε μεγάλων καί οὐ-ρανίων δωρεῶν, γι' αὐτό ὑψώ-θηκε ἀπὸ τόν Θεό καί ἀγιάσθηκε, κατὰ τὴν ὑπόσχεσή του, ὅτι «τα-πει-νοῖς δίδωσι χάριν».

Ὑψώθηκε καί ἀγιάσθηκε διὰ τῆς ταπεινώσεως, διότι ἡ ταπείνωση ἀποτελεῖ τό ἀσφαλές θεμέλιο τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς. Ἀποτελεῖ τὴ μο-ναδική καί ἀσφαλῆ ὁδὸ τῆς πνευ-ματικῆς προόδου τοῦ ἀνθρώπου, ἀπὸ τὴν ὁποία δέν μπορεῖ νὰ ἐκ-πέ-σει καί νὰ παρασυρθεῖ κανεὶς, διό-τι δέν κινδυνεύει ἀπὸ τὴν ὑψη-λο-φροσύνη καί τὴ μεγάλη ἰδέα γιὰ τὸν ἑαυτό του, καί ἔτσι τὸν σκε-πάζει καί τὸν στηρίζει ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ.

Γι' αὐτό καί ἡ τα-πει-νοφροσύνη συ-κοφαντεῖται καί πολεμεῖται τό-σο ἀπὸ τὸν ἐχθρό τῆς ψυχῆς μας, τὸν διάβολο, ὅσο καί ἀπὸ ἐκείνους πού τὸν ἀκο-λου-θοῦν, γιατί ὁδηγεῖ τὸν ἄνθρωπο στὴ σωτηρία.

Ὅμως ἐμεῖς, ἀδελφοί μου, πρέπει νά ἀγωνισθοῦμε γιὰ νά τὴν θέ-σου-με ὡς θεμέλιο τῆς ζωῆς, γιατί ζοῦμε σέ μία ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποία ὁ ἄνθρωπος δοκιμάζεται πε-ρισσότερο ἀπὸ κάθε τι ἄλλο ἀπὸ τὸν πειρασμό τῆς ὑπερηφανείας, συγκεκριμένης ὑπὸ τὸν μανδύα τῆς αὐτο-πεποιθήσεως, καί ὠθεῖται ἀπὸ τίς κοινωνικὲς συνθῆκες σέ ἕνα ἀνταγωνισμό αὐτοπροβολῆς καί αὐτοδιαφημίσεως· ὠθεῖται σέ ἕναν μαραθῶνιο γιὰ τὴν κατὰ-κτη-ση κοσμικῶν διακρίσεων καί τί-τλων καί πρωτοκαθεδριῶν, ἀδια-φο-ρώντας ἢ καί ἀγνοώντας ὅτι ὅλα αὐτά εἶναι «σκιᾶς ἀσθενέ-στε-ρα καί ὀνείρου ἀπατηλότερα», εἶναι μετέωρα βήματα ἀπὸ τὰ ὁποῖα πολὺ εὐκόλα ὁ ἄνθρωπος εἶναι δυνατόν νά κατακρημνισθεῖ καί νά ἀπωλέσει τὰ πάντα.

Ἀντίθετα ὅμως πρὸς τὴ λογικὴ τοῦ κόσμου ὑπάρχει ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος μᾶς διαβεβαιώνει ὅτι «ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθή-σεται». Ὑπάρχει τό παράδειγμα τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου πατρός ἡμῶν Νικολάου, ἀρχιεπισκόπου Μύρων τοῦ θαυματουργοῦ, ὁ ὁποῖ-ος «ἐκτῆσατο τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά», καί καλεῖ καί ὅλους ἐμᾶς, οἱ ὁποῖοι τὸν τιμοῦμε σήμε-ρα καί πανηγυρίζουμε τὴν ἱερά καί φωτοφόρο μνήμη του, νά τὸν μιμηθοῦμε.

Καί εὐχομαι, ἀδελφοί μου, ταπει-νῶς, ἐκφράζοντας καί τίς ὀλοκάρ-διες εὐχαριστίες μου, ἐκ προσώπου καί τῶν Σεβασμιωτάτων ἁγίων ἀ-δελφῶν, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μη-τροπολίτου Κισάμου καί Σελί-νου κυρίου Ἀμφιλοχίου καί τοῦ

Σεβα-σμιωτάτου Μητροπολίτου Κη--φισί-ας, Άμαρουσίου καί Ώρω-ποῦ κυ-ρίου Κυρίλλου, πρὸς τόν Σεβα-σμιώ-τατο ποιμενάρχη σας, Μητρο-πο-λίτη Σερβίων καί Κοζά-νης κύ-ριο Παῦλο, γιά τήν ἀδελ-φι-κή πρόσ-κλησή του νά συμμετά-σχου-με στήν πανήγυρη τοῦ πο-λι-ούχου καί προστάτου τῆς Κοζά-νης ἁγίου Νι-κολάου, ἀρχιεπισκό-που Μύ-ρων, τοῦ θαυματουργοῦ, ὁ τι-μώ-μενος μέγας ἱεράρχης νά κα-τευ-θύνει καί ἐμᾶς διά τῆς χάριτος καί τῶν πρεσβειῶν του στήν ὁδό τῆς τα-πει-νώσεως, ὥστε νά ἀξιω-θοῦ-με καί ἐμεῖς νά ἀποκτήσουμε δι' αὐ-τῆς «τά ὑψηλά», καί νά ἀπο-λαύ-σουμε μαζί του καί μετά πά-ντων τῶν ἁγίων τή χαρά τῆς οὐ-ρα-νίου βασιλείας τοῦ Θεοῦ καί τή μακα-ριότητα τῆς αἰωνίου ζωῆς. Ἀμήν.